

det kom frem ved 2den Behandling, skjøndt der ikke havde fundet nogen synderlig Forhandling Sted ved 1ste Behandling, og der heller ikke var anstillet nogen videregaaende Undersøgelse i Udvalget. Jeg støttede ogsaa dette Forslag, — hvilket jo imidlertid Ingen kan bebrejde mig —; men jeg synes, at det er underligt, at det ærede Medlem nu vil træde saa stærkt op imod dette Forslag, at han endog vil have det afvist; thi det ærede Medlem har selv ifjor været med til at anbefale et lignende Forslag, skjøndt det var fremkommet ved det private Initiativ, og hvorfor vi Andre da ikke iaar ogsaa maa være med paa den Slæde, ser jeg ikke (Afskyldelse af Bertelsen). Uberettiget Næringsbrug siger det ærede Medlem. Det tror jeg ikke; saaledes har jeg ikke opfattet det. Jeg vil sige, at det er overordentlig vanskeligt at være konsekvent i Folkethinget, og det ærede Medlem kan vist heller ikke sige sig fri for, at han ser med venlige Blikke paa det private Initiativ, nemlig naar det er ham beleiligt. Her er det ham nu ikke beleiligt, og saa maa vi Andre finde os i, at han ser mindre velvillig derpaa. Jeg skal ved en anden Leilighed erindre ham om de Betænkeligheder, som han har haft ved denne Leilighed; det kan maaske komme os til Nytte en anden Gang. Endelig er et af det ærede Medlems Motiver til pludselig at afvise dette Forslag det Paahæng, som det ærede Medlem tror, at dette Forslag er til Forslaget om Kjøbet af de sjællandske Baner. Jeg skal afgive en personlig Erklæring i den Henseende, idet jeg kan sige paa Ære, at, da jeg begyndte at interessere mig for dette Lovforslag, havde jeg ikke Anelse om, at Forslaget om Kjøbet af de sjællandske Baner vilde fremkomme, og jeg skal sige, hvorfor jeg ikke havde Anelse derom. Jeg vidste godt, at noget Saadant var i Anmarche, men jeg troede først, at det vilde komme til Efteraaret, idet jeg stod i den Formening, at det af det sjællandske Jernbaneselskabs Generalforsamling vedtagne Tilbud ikke var tilstrækkeligt, men at Finansministeren vilde forlange et mere formuleret Tilbud, og jeg troede ikke, at Tilbudet vilde komme fra den Side, det kom. Jeg stod altsaa i den Formening, at denne Sag i alt Fald ikke vilde komme frem i denne Session, og jeg blev derfor forbauset, da jeg hørte, at det vilde ske. Jeg kan saaledes med god Samvittighed sige, at jeg ikke vidste dette. Derimod vil jeg sige, at den Dag, da Finansministeren indbragte Forslaget i Thinget, vidste jeg det; men det ærede Medlem vil vel ikke gaa saa vidt, at han vil forlange af os, at vi saa skulde have ladet være at komme med Forslaget. Dernæst vil jeg spørge det ærede Medlem, om han fra mig har hørt nogen- somhelst Antydning, som kunde give ham Anledning til at tro, at jeg, som er Odsprer for denne Sag, paa nogen Maade har villet tendere henimod Paahæng? Det tror jeg ikke, at det ærede Medlem har, og derfor haaber jeg, at det ærede Thing ikke

vil følge ham i at stemme for denne Dagsorden, thi uagtet jeg erkjender, at der er et Moment af Belvillie i den — idet nemlig Ordet „betimelig“ staar deri — tror jeg dog, at man maa ønske at se den forkastet, og det er ogsaa mit Haab, at dette vil blive Tilfældet.

Søgsbro: Det ærede Medlem fra Rolving (Berg) sagde, da han sidst havde Ordet, at han egentlig helst saae, at man stemte imod Sagens Overgang til 2den Behandling, men at han havde stillet denne Dagsorden, fordi han troede, at den lettere kunde blive vedtaget. Saaledes forstod jeg ham idetmindste. Jeg maa nu sige, at det har overrasket mig, at denne Dagsorden er fremkommen; thi det forekommer mig, at Konsekventisen af alle det ærede Medlems Ytringer idag maatte være den, at man ligefrem skulde stemme imod Sagens Overgang til 2den Behandling. Dertil er jeg ogsaa villig at følge ham; men naar det ærede Medlem nu mener, at han skulde saae flere med ved at stille denne Dagsorden op, saa veed jeg ikke, hvorpaa det ærede Medlem støtter en saadan Formodning; thi det er dog klart, at de, som ønske Sagen fremmet, kunne ikke gaa ind paa Dagsordenen, og hvad angaar de Medlemmer, som ikke ønske Sagen fremmet, da ser jeg ikke, at de skulde blive villigere derved, at der i Dagsordenen staar nogle Ytringer om „Ubetimelighed“, Ytringer, som kunne forklares, og som ogsaa ere blevene forklarede paa forskjellig Maade. Jeg vil derfor sige, at jeg agter at stemme imod Dagsordenen, men at jeg, naar der bliver Spørgsmaal om Sagens Overgang til 2den Behandling, skal følge det ærede Medlem og stemme imod Overtgangen.

Bouloffe: Et Par Ord maa det være mig tilladt at sige til det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg). Det ærede Medlem siger, at Hovedsagen for ham er at saae udtalt sin Anskuelse her. Deri skal jeg give det ærede Medlem Ret; men det ærede Medlem maa da ogsaa tillade os Andre, at vi tage vore Hovedpunkter i en Sag, og netop i denne Sag vil jeg erkjende, at jeg har to Hensigter med Behandlingen af den. Den ene Hensigt er den, at søge at saae Banen solgt til Staten paa bedst mulige Vilkaar — det erkjender jeg aabent og ærlig — og den anden er at have de Mænds Uerlighed, som have virket for denne Sag fra først til sidst. Jeg veed, at disse Mænd have gjort det med en Uegenmyttighed, som søger sin Rige, og jeg kan derfor ikke taale, at der skal være Spor tilbage af Tale om Svindel hos dem.

Kjer: Jeg har kun bedet om Ordet for en kort Bemærkning. Ogsaa jeg vil fraraade at vedtage denne Dagsorden. Det er ikke, fordi jeg i og for sig er uenig med det ærede Medlem for